

“Het werk dat ik doe is veel groter dan je ooit in een advertentie kan zetten.”

Linda Luckel- Trajectondersteuner Schenkweg

Linda solliciteerde hier bijna vier jaar geleden. Ze kende de Kessler al, omdat er familieanekdotes zijn over de tijd dat de Kessler vroeger ook nog als werkproject verhuizingen deed met cliënten waar haar ouders en grootouders geregeld gebruik van hebben gemaakt. Toevallig kwam haar tante vlak voor haar sollicitatie het jubileumboek van 100 jaar Kessler tegen op een rommelmarkt. Daar staat ook het verhaal over het verhuisbedrijf in. Zij gaf het aan Linda, omdat zij wist dat zij wilde gaan solliciteren. “In het boek stond een stuk geschreven tekst van de heer Kessler in oud-Nederlands over hoe hij vond dat mensen zonder werk, huis of geld behandeld zouden moeten worden. Dat sprak me erg aan en nam ik dan ook op in de brief. De kern is dat je mensen met deze problemen niet als tuig moet behandelen, maar moet zien als pechvogels.”

Samen met de cliënt werken aan stabiliteit

Linda was altijd al geïnteresseerd in mensen met psychiatrische problemen en de link met dakloosheid. “Deze mensen zitten in een situatie en doen wat ze doen, zonder dat ze vaak zelf nog kunnen zien hoe iets opgelost moet worden.”, zegt Linda. “Ik ben begonnen op de Sportlaan, wat nu naar de Schenkweg is verhuisd. Ik weet nog dat ik toen ik begon zei dat ik het niet te rustig wilde hebben. De

trajectcoördinator zei dat ik me daar geen zorgen over hoefde te maken en ze had inderdaad gelijk. Ik heb het heel druk, met een grote moeilijke caseload. Ik heb bijna tijd te kort om de mensen bij te staan op de manier die ik belangrijk vind. Dat doe ik namelijk écht samen met de cliënt.” Linda zegt dat het belangrijk is om echt samen aan problemen te werken en daarvoor de tijd te nemen zodat de cliënt zelf weer voldoende stabiliteit krijgt. “Ik begeleid een cliënt waar heel veel speelt. Het is belangrijk dat we eerst zorgen dat de grond waarop hij nu loopt geëffend wordt.

Zwaar werk waar je niet licht aan moet beginnen

Haar baan vindt Linda heel interessant, maar het is ook zwaar werk. “Ik zie het als werk waarin je bijdraagt om algemene levensvoorwaarden te scheppen. En dat vraagt dan veel van je. Gelukkig kan ik bij collega’s mijn hart luchten. Ik word echt gehoord en door alleen al naar me te luisteren helpt me dit.” Omdat het werk pittig is, vindt Linda het belangrijk dat potentieel nieuwe collega’s weten waar ze aan beginnen. “Dat ze snappen waar ze mee bezig zijn. In sollicitatiegesprekken vertel ik altijd eerlijk hoe zwaar en moeilijk het werk kan zijn. Mensen moeten zich dat echt realiseren.” Een recent nieuwe collega

‘jij staat voor de cliënt, jij moet er zijn’

is echt een goede aanwinst. “Zij is een parel, ze heeft persoonlijk ervaring met een familielid in een kwetsbare situatie. Die basis maakt heel veel uit. Ze is invoelend, ze snapt het. Dat is belangrijk, want jij staat voor de cliënt, jij moet er zijn. Dat vraagt commitment en inzet.”

Kanjers in het team

Het team waar Linda werkt heeft recent een paar nieuwe collega’s waardoor ze hun team weer opnieuw aan het bouwen zijn. “Van een team is het essentieel dat het goed functioneert, met de neuzen dezelfde kant op. Dat je elkaar bijstaat, begrip voor elkaar hebt. Om de cliënten goed te kunnen begeleiden, moet je als team als een goed geoliede machine lopen. Soms is dat lastig met vacatures, maar we hebben nu een team dat heel enthousiast is, die graag willen en met veel feeling voor de doelgroep. Echt kanjers!”

Wat echt nodig is

Linda zegt dat het belangrijk is hoe je zelf in het leven staat. “Jouw normen en waarden moeten goed verankerd zijn, zeker als je dat ook wil kunnen overdragen als professional. Mensen die hier komen zijn instabiel, hebben veel stress en verdriet. Ze zijn vaak in een soort shock als ze hier binnenkomen, zeker als ze direct via het daklozenloket komen. Hoe kan je dan ooit normaal denken? Daar hebben ze jou als begeleider bij nodig om bij te helpen dat ze weer rust en stabiliteit krijgen.”

Iedereen kan bijdragen

“Bijdragen kan natuurlijk iedereen”, zegt Linda. “Bijdragen kan je ook als je mensen op straat tegenkomt. Het is belangrijk dat je deze mensen ook echt ziet en ze goedemorgen of -middag wenst.

Het gaat om inclusiviteit. Nu zijn zij aan de beurt, maar morgen ik misschien.” Volgens Linda is het belangrijk dat er begrip is in de samenleving en medemenselijkheid voor deze doelgroep. “Stel je voor dat iemand van wie je houdt hier woont. Hoe wil je dan dat die behandeld wordt?”